

ἄλλοις προδωρηθέν, οὐκ ἐπαναλαμβάνεται. Εἰ δὲ τεθνηκεῖα καὶ ἡ μήτηρ τύχη, οἱ κληρονόμοι αὐτῆς οὐκ ἔχουσι χρῆσθαι τῷ ὑποβόλῳ, λαμβάνουσι δὲ τὸ ἀπὸ συμφώνου.

Ἀδιάθετον δὲ γονέα καὶ εἰς σύμφωνον ἀρκεῖν τὴν προῖκα ἦν, κληρονομεῖ ἡ θυγάτηρ καταβαλοῦσα προῖκα καὶ πρὸ γάμου δῶρα ἀνδρός, εἰς ἀγάπην δηλαδὴ αὐτοῦ παρὰ τὰ ἔθει δάνεια· ὅθεν καὶ εἰ δάνεια, ξένα· ἃ Λέων βούλεται καὶ εἴτω προικὸς εἰς ἴδια.

(σ. 220) Περὶ προικός.

Ἡ προῖξ ἢ διατετιμημένη εἰς χρυσίον παραδίδεται καὶ οὕτως σώα ἐπαναλαμβάνεται, ἢ ἀδιατίμητος καὶ οὕτως ἢ μὲν αὖξησις καὶ μείωσις τὴν γυναικα βλέπει (ἢ τοῦ χρυσίου δηλαδὴ, ὅτε εἰς ἐμπορίαν δίδεται). Τὰ δὲ λοιπά, ὅσα εὐρεθῶσι μείναντα ὑπὸ τῆς χρήσεως, ὥς καὶ τοῦ ἀνδρός χαλκοῦ καὶ ἐσθήτων. Τῶν δὲ ζώων, ὁ μὲν καρπὸς τῷ φυλάττοντι καὶ δαπανῶντι ἀνδρὶ μένει, τὰ δὲ κεφάλαια σώα ἀποδίδονται, ὥς παραδέδοται ἐπὶ γάμον· καὶ τὰ ἀκίνητα, ἀγροὺς καὶ δένδρα, οὐχ οἱ καρποί, ὅτι τοῦ γεωργοῦντος. Πλὴν τῶν τέκνων τῶν δούλων, ὅτι ἄμισθα ζῶα. Ἡ δὲ δαπάνη ἐν γάμοις τοῦ ἀνδρός οὐκ ὀφείλεται, οἶμαι, ὥς καὶ τὰ πρὸ θανάτου αὐτῆς ἱατρικά. Οἱ κληρονόμοι γὰρ ὀφείλουσιν. Αἱ δὲ ταύτης δωρεαὶ ἐπὶ γάμον, ταύτης ἐμπορία. Ἡ δὲ προῖξ ἐντὸς διετίας μὴ δοθεῖσα, σὺν τόκῳ φησὶν ὀφείλεται, δηλαδὴ τοῖς καρποῖς αὐτῆς, ἀγροῦ, δηλονότι, ἀμπέλων, δένδρων καὶ ἐξῆς. Εἰ δὲ τὸ β' ἔτος, οὐ δοκεῖ, ὥς ἔοικε».

(σ. 171-180 περὶ βαθμῶν συγγενείας, σ. 202 περὶ ἀφορισμοῦ).

367

1753. Ἀναφορὰ 15 Ὀκτ. προξένου Ἐνετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν 244, σ. 362-364.

«... πρὸ δύο μηνῶν ὁ μητροπολίτης παρήγγειλε καὶ ἀνέγνωσαν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας μίαν διαταγὴν του, ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς οἰκογενεῖας των νὰ φέρουν γοῦνες ἀπὸ λευκοῖκτιδα, ζώνας κεντητάς, πολύτιμα μεταξωτὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα εἶδη στολισμοῦ καὶ ἐπιβάλλουσιν εἰς τοὺς παραβάτας τὴν ποινὴν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας, ἀπὸ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἀπὸ τὸ ἀντίδωρον. Ἀπηγόρευσε δὲ εἰς τοὺς παραβάτας καὶ τὴν ἐξομολόγησιν καὶ ἐν γένει τοὺς ἔθετεν εἰς κατάστασιν ἀφορισμοῦ...».

368

1754. Ἐπιστολὴ ἀπὸ 29 Ἀπριλίου τοῦ καπουκεχαγιᾶ τῆς Σύρου Γ.

Πρίντεζη, πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους, προεστοὺς καὶ «ἐπίλοιπα ἀδέλφια», ἐν 328, σ. 25-26.

«... ὁ ἀγᾶς μας μὲ ἤκραξε καὶ μοῦ εἶπε... ἂν νοί ραγιαδες του ἔχουνε νιντερέσσο οἱ γέπίτροποι καὶ προγιστοὶ νὰ τοὺς σιάζον, χωρὶς νὰ πηγαίνουν εἰς ἐκαδῆδες νὰ τοὺς παίρνουν ρεζίματα καὶ τζερεμέδες...».

369

1754. Ἐγγραφὸν ἀπὸ 28 Φεβρ. τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Στεφ. Δημάκη, πρὸς τοὺς «ἄρχοντας καὶ προεστοὺς» τῆς νήσου Μυκόνου, ἀνέκδοτον, ἐν ΓΑΚ φάκ. Μυκόνου 140.

« . . . διὰ τοῦ παρόντος σᾶς φανερόνομεν, ὅτι . . . μᾶς ἐφανέρωσεν ὅτι ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς, πρόην βοῖβόδας, ἐχάλασεν τὴν διαθήκην τῆς Καλομοίρας τοῦ Κύζη καὶ ἐπῆρε τὸ κλεῖσμα εἰς τὴν Καρδαμύλα καὶ τὸ ἔδωσε τῆς θυγατρὸς τοῦ Δημήτρη Κύζη καὶ ἐπειδὴ εἶναι παράνομον νὰ χαλνοῦνται αἱ διαθήκαι καὶ περὶ πλέον οἱ βοῖβοδάδαι δὲν ἔχουν ἐξουσίαν νὰ κάμουν τέτοιαις ἀποφάσεις, λοιπὸν λαμβάνοντας τὸ παρὸν μας, ἡ διαθήκη τῆς Καλομοίρας νὰ ἔχη τὸ κῦρος της καὶ τὸ γράμμα ὁποῦ ἔδωσε περὶ τούτου ὁ βοῖβόδας . . . εὐθὺς νὰ τὸ πάρετε καὶ νὰ τὸ ξεσκίσετε. Ἄς ἔχομεν λοιπὸν τὴν περὶ τούτου ἀπόκρισιν . . . (ὕστερόγραφον) καὶ τοῦ χωρίου τὸ κλειδί, εὐθὺς νὰ τὸ πάρετε καὶ νὰ τὸ δώσετε καὶ αὐτὸ κατὰ τὴν διαθήκη ».

370

1754. Βεράτιον σ. Ὁσμάν Γ', ὑπὲρ πΚ. Κυρίλλου Ε', ἐν 76, σ. 76–86. Ἐπίσης ἐν χφ. 66 (σ. 218–222) Βιβλιοθήκης Βουλῆς.

« . . . Οἱ ἀρχιερεῖς διὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια τῶν μητροπόλεων τους, χωρὶς βασιλικὸν ὄρισμόν, νὰ μὴ ζημιώνωνται ἀπὸ τοὺς δυνάστας . . . ἀλλὰ νὰ τὰ ὀρίζωσι, κατὰ τὰς παλαιὰς συνθήκας, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν συνήθειαν . . . (ὁ πατριάρχης) νὰ μὴ ἐνοχλῇται ἐπ' ὀνόματι ἐξόδων πόρτας καὶ ἀβαγετίων, ἀλλὰ νὰ πληρώνη μόνον τὰ συνήθη τῶν καλεμιῶν, καὶ νὰ μὴν ἀπαιτῇται ἀπὸ λόγου του περισσότερόν τι τῆς παλαιᾶς συνηθείας· οὔτε νὰ ἐνοχλῇται ἀπὸ τινα εἰς τὴν διοίκησίν του καὶ νὰ ἐπηρεάζεται, ἐναντίον τῶν συνθηκῶν τοῦ μπερατίου.

Τὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ μοναστήρια, ὁποῦ παλαιόθεν ἐξουσιάζουν, χωρὶς ὄρισμόν νὰ μὴν τὰ πέρνη τινὰς ἀπὸ τὰς χεῖράς τους, οὔτε νὰ πειράζωνται εἰς τὰ μερεμέτια, ὁποῦ ἀκολουθοῦν εἰς αὐτά, κατὰ τὴν παλαιάν τους θέσιν, μὲ ἄδειαν τῆς κρίσεως.

Εἰς τὰ κατὰ τοὺς νόμους τους συνοικέσια καὶ τὰ διαζύγια νὰ μὴν ἀνακατώνεται ἄλλος τινάς, παρὰ ὁ πατριάρχης, καὶ ὅσοι διορισθοῦν παρ' αὐτοῦ ἐπίτροποι μὲ βασιλικὸν ὄρισμόν καὶ γράμμα του.

Ὅτι ἀφήσουν μὲ διαθήκην τους, κατὰ τοὺς νόμους τους οἱ ἐπίσκοποι, ἱερεῖς, μοναχοί, καὶ καλογραῖαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ εἰς τὸν πατριάρχην, νὰ ἔχη τὸ κῦρος, καὶ κατὰ τοὺς κανόνας καὶ τοὺς νόμους τους νὰ κρίνωνται μὲ ρωμαίους μάρτυρας.

Ὅταν ἀκολουθήσουν σφάλματα, ἀποβλέποντα εἰς τὴν θρησκείαν τους, ἀπὸ τοὺς ὑποκειμένους τῷ πατριάρχῃ ἀρχιερεῖς, ἐπισκόπους, ἡγουμένους, ἱερεῖς, καλογραῖας καὶ ἄλλους μοναχοὺς καὶ παιδευθοῦν κατὰ τοὺς νόμους τους, νὰ μὴν ἀνακατώνεται τινάς.

Οἱ ἱερεῖς καὶ ἐπίτροποί του, ὁποῦ στεφανώσουν χωρὶς τὴν εἶδησιν τοῦ πατριάρχου, νὰ παιδεύωνται μὲ τὴν κρίσιν. Αἱ ὑποθέσεις του, ὁποῦ ἀποβλέπουν εἰς τὴν κρίσιν, νὰ θεωροῦνται εἰς τὸ βασιλικὸν διβάνι.

Εἰς τὰς ἀλλαγὰς τῶν ἱερέων, νὰ μὴν ἀνακατώνεται τινάς ἀπὸ τοὺς ἔξω . . . Τὸ κατ' ἔτος ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς διδόμενον μισθὸν, καὶ τὰ συνήθη δοσίματα ζητειῶν, πανηγύρεων, συνοικεσίων, μοναστηρίων καὶ ἄλλα εἰσοδήματα τοῦ πατριάρχου, κατὰ τὴν ἀνέκαθεν συνήθειαν καὶ τὴν περίληψιν τοῦ μπερατίου του ἀδιστάκτως νὰ τὰ πληρώνουν . . .

Ἀπὸ δεκαπέντε ἀνθρώπους του, ὁποῦ μεταχειρίζεται ὁ πατριάρχης εἰς δούλευσιν καπι-κεχαγιαλικίον, νὰ μὴ ζητῇται χαράτζι, ἀβαρίζι, ἢ ἄλλο τι δόσιμον. Καθ' ὃν τρόπον ἐξουσιάζουν οἱ πρὸ αὐτοῦ τοὺς κήπους, τὰ τζιφλίκια, καὶ τζαγίρια τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ τὰς πανηγύρεις, μοναστήρια, ἀγιάσματα, μύλους, ὀσπήτια, ἐργαστήρια καὶ ἄλλα πράγματα καὶ

